

„אסתר“ השלימה את תנובת ה־100.000!

היא התאוששה מהר מהתקלות האלה בכותותיה היא והמשיכה להפתיע אותנו בשיאים של הנבה. כשהננו מעיינים ברשימת תנובותיה, מזדקרת לנגד עינינו העליה ההדרגתית — החל מהת־קופה הראשונה ועד לתקופה השישית. בה היא הניבה 10,376 ק"ג חלב עם 3.3% שומן ב־329 ימי חליבה (ממוצע יומי של 31.5 ק"ג). מתקופה זו ואילך, תנובותיה יציבות ונעות בגבולות 11 אלף ליטר, ובאחת מהן אף הגיעה ל־13 אלף. לעת זיקנה, בשנים האחרונות, היא מת־קשה בהתעברות, ואין פלא בדבר, כשהיא שרויה כל ימי חייה במאמץ כזה של ייצור חלב. אנחנו מתייחסים בסבלנות לחולשתה זו ואיננו דנים אותה לכף חובה אף במקרים כשהיא מתעברת כעבור 6—8—10 חודשים מתאריך ההמלטה.

ראויה לציון מיוחד רמת השומן בחלב של „אסתר“, בה בשעה שמתכונת השומן הממוצעת בעדרנו נעה סביב 3%, הרי ל„אסתר“ היו תנור בות מסוכמות עם מתכונת שומן של 3.6%—3.7%, ואף פעם לא ירדה מתחת ל־3.3%. „אסתר“ היא גם „מלכת היופי“ בעדרנו

הגיע היום המיוחל ובביקורת אפריל 1966 מילאה „אסתר“ את המיכסה של 100,000 ליטר חלב, ומגיע לה „כרטיס־חבר“ למועדון של המיוחסות שבמיוחסות. כשננסה לסכם את פעלה של „אסתר“ עד הגיעה להישג הנ"ל (הישג לא סופי, כי היא ממשיכה להניב חלב!), הרי נמצא שהיא זכאית לכינוי של „אלופת האלופות“.

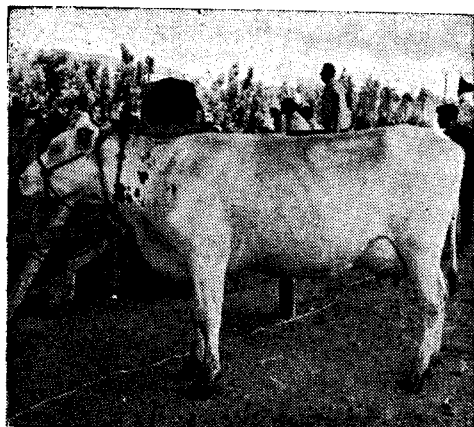
אסתר המליטה בפעם הראשונה ב־1951 ולא הצטיינה ביותר; תנובתה הראשונה הסתכמה ב־3620 ק"ג חלב עם 3.4% שומן ב־295 ימי חליבה. מאז ועד היום עשתה „אסתר“ את דרכה בצוותא עם כל שאר הפרות, ללא פינוק מיוחד, אף לאחר שנתגלתה כבעלת שיאים בהנבה. היו שנים, שנות בצורת, כשהעדר שלנו ניזון בעלי צבר וקש כתחליף למספוא גס וגם „אסתר“ התקיימה על אותו תפריט. כשהיינו מוציאים את העדר למרעה, עד למרחק של 4 קילומטר מהרפת, לא חסנו על „אסתר“ והיינו מצרפים גם אותה ל„צעדות“ אלה.

ה„צרות“ המיוחדות שעברו על „אסתר“: הפלה בתקופה השלישית והוצאת רחם בשתי המלטות.

„אסתר“ בגיל 17 שנה

תצוגת-בקר ה-11 ב"און"

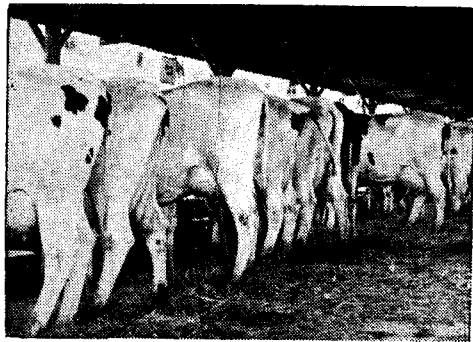

"צחורה", בת "בני" מאפיקים, זכתה בפרס ב'

ונמצא שהפר "בני" מוריש את התכונות החיוניות בצורה משביעה רצון בהחלט.

אפשר להסיק, על יסוד מבחן הבנות, שפר זה נאמן למורשת אבותיו המיוחסים; אביו נבחן בארה"ב על 1,700 הבנות שלו וסבו מצד האם אף הוא עמד יפה במבחן 3529 בנותיו.

בנות הפר "שפי" הופיעו כקבוצה החלשה שבתצוגה. המבנה הכללי שלהן אינו אמנם גרוע ביותר, אבל מבנה העטין אינו יפה והן גם מפגרות בהנבת החלב; הפטמות ארוכות יתר על המידה והמחצית הקדמית של העטין אינה צמודה טוב. מוצאו של "שפי" הוא ממשפחות המצ-

קבוצת בנות של הפר "בני"

ב-8 ביוני ש.ז. הוצגו 60 בנות של ארבעת הפרים, שהובאו מארה"ב בקיץ 1962. היתה זו הקניה האחרונה של פרים בחוף-לארץ. מהמשלוח הזה ישנו עוד פר אחד בשם "הד", שבנותיו טרם הוצגו. מאז המשלוח ההוא מחוף-לארץ ממלאים את ה"תצרוכת" בפרים בעגלים מתוצרת הארץ. לתצוגה זו הובאו 4 קבוצות של בנות, שגול-דו לפרים "בני", "אריסטוקראט", "רסר" ו"שפי". בכל קבוצה — 15 מבכירות. קבוצת הבנות של הפר "בני" שבתה את העין ממבט ראשון; אף בצבען בלטה מיד האחידות, אם כי הלבון הרב של כסותן נראה בעיני רבים כיוצא-דופן לגבי הגוץ הפריזי. במבנה הגוף שלהן הן עשו רושם של פרת-חלב טיפוסית; שלדן רחב, עורן עדין, העטינים צמודים יפה, והפטמות נוחות לחליבה במכונה. אין ספק שהפר "בני" ישחלב יפה בין הפרים המשובחים. עד לתצוגה רוכזו תנובות 100 הימים הראשונים מ-84 בנותיו של הפר הזה ובממוצע הסתכמה תנובה זו ב-2376 ק"ג חלב. כ-16% מבין המבכירות האלה הגיעו לשיאים יומיים של 30 ק"ג ואחת — אף המריאה לשיא יומי של 42 ק"ג. ל-114 בנות נערך גם מבחן הגוף

ומצטיינת בגופה הארוך, במראה הכללי הנאה ובעטין הסימטרי. כל רואיה מתפעלים ממנה! היא גם בעלת מזג נוח ואין כל קושי בחליבתה ובטיפולים בה.

תאבונה הוא עצום, ואין היא בררנית ואינה מפונקת. עד היום היא יוצאת, ישישה זו, עם שאר הפרות למרעה; ואם אנחנו מנסים לרחם עליה ומשאירים אותה לבדה ברפת, היא מר-עושה עולמות בגעיותיה והננו נאלצים לצרפה לעדר. כל חברותיה, צעירות כוקנות, מכבדות אותה כמגיע לה ואינן מנסות לגזול ממנה מזונותיה.

כל הכבוד ל"אסתר"! הלואי ויירבו כמותה בעדרינו! ואנחנו, מטפליה, נברך אותה בברכת "ישר-כוח" בהגיעה לגיל של ח"י שנים, כגיל מדינתנו.

יוסי חפין

נירים, מאי 1966